

ŠIAULIŲ VYSKUPO 2014 M. VELYKŲ SVEIKINIMAS

„Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas“ (Jn 11, 25).

Mieli broliai kunigai, vienuoliai ir vienuolės, brangūs tikintieji!

Sakydamas, jog jis yra prisikėlimas, Kristus kviečia eiti paskui jį ir prisikelti iš blogio bei nuodėmės. Visa tai mes turime padaryti šiandien. Praeitis – Dievo gailestingumo rankose, ateitis – Dievo apvaizdos rankose. Man duota tik ši diena. Jeigu šiandien laiku neatsikelsiu, tai pavėluosiu į darbą, jeigu šiandien neatstumsiu nuodėmės, tai nemylėsiu Dievo. Jei nusigręšiu nuo Dievo, tai nusigręšiu nuo meilės, o kur nėra meilės, ten – pragaras.

Didžiausia klaida, brangieji, yra ta, jog mes atidėliojame asmenišką prisikėlimą. Jeigu aš šiandien prisikeliu iš nuodėmės, tai kokia laimė šeimai ir visai bendruomenei, kokie laimingi tėvai ir bendradarbiai, kokios šviesios mano mintys ir kokie kilnūs darbai! Štai tikrasis gyvenimo džiaugsmas, tikrasis prisikėlimas, ir jo aš negaliu atidėlioti, nes kiekviena diena turi būti džiugus Dievo valios vykdymas ir meilės bei tiesos karalystės kūrimas žemėje.

Tik tada, mielieji, visos depresijos ir sielvartai traukiasi, šėtonas liūdi, o Dievas džiaugiasi, nes mes sugrįžome į meilės kelią, vedantį į tikrąjį prisikėlimą.

Kristus sako: „Aš esu gyvenimas.“ Šiuo pasakymu jis dar kartą patikina, jog nėra gyvenimo be Dievo, nes gyvenimo šaltinis – Kristus. Jau pranašas Jeremijas dejavo: „Juk mano tauta nusikalto dvigubai: mane, gyvojo vandens šaltinį, jie paliko ir išsikasė vandens talpyklas, nelaikančias vandens“ (Jer 2,13).

Brangieji, giliai apmąstykime Kristaus žodžius. Po prisikėlimo prasideda tikrasis gyvenimas. Jei sugebėsime Dievo padedami prisikelti, tai jau šiandien gyvensime visavertį gyvenimą. Kaip nuostabu! Šiais šeimos metais gyvai pajuskime, jog mes – vieno dangiškojo Tėvo vaikų šeima, visi mes – broliai ir seserys. Dėkokime Viešpačiui už šią nuostabią malonę.

Žvelgdami giliau, mes suprantame, jog visos civilizacijos klestėdavo, kol vertindavo dorybes, ir žlugdavo, kai pamiršdavo dorą. Šiandien žvelgdami į Lietuvą, matome, kokia tragiška šeimų ir visuomenės padėtis.

Brangieji, atėjo metas visai Lietuvai prisikelti naujam tiesos ir meilės gyvenimui. Kiekvienas iš mūsų galime ir privalome padaryti šiandien, kad Lietuvoje būtų miela gyventi, kad į darbą žmonės eitų su meile ir atsakomybe, o į šeimą kasdien grįžtų kupini gerumo, meilės ir ištikimybės jausmų. Patirkime naujo gyvenimo džiaugsmą su Kristumi. Juk Jis visiškai perkeičia mūsų širdį. Dievas neduoda džiaugsmo, Dievas pats yra džiaugsmas. Jis sako: „Kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvybės vandens“ (plg. Jn 7, 37). Juk tikrasis kelias į džiaugsmą yra Dievo valios vykdymas, todėl gyventi Jo valioje – reiškia gyventi džiaugsmo, o džiaugsmo kelias per žemę mus visus veda į dangaus Tėvynę. Tad mūsų pastangos žemėje įgalina mus ne kurti džiaugsmą, o išokti į begalinę Dievo meilės ir džiaugsmo upę, visus mus nunešiančią į amžinąjį Dievo meilės vandenyną.

Brangūs broliai ir seserys, atgręžkime savo širdis į prisikėlusį Kristų, sugrąžinkime meilę į šeimas, įsileiskime tikėjimo ir pasitikėjimo dvasią į visą savo gyvenimo kasdienybę! Tepradžiunga mūsų širdys ir tenudžiūsta ašaros, teišsiskleidžia mūsų veiduose šypsena ir sąžinėje teįsiviešpatauja ramybė, kad galėtume kurti Dievo Karalystę žemėje ir ilgtis jos išsipildymo dangaus Tėvynėje.

Džiugių Šv. Velykų nuoširdžiai linki ir visus laimina

Šiaulių vyskupas

Eugenijus Bartulis